

[Handelsministeren.]

Kjær har gode råd at give mig om en bedre og mere enkel lov end den, jeg overtog fra min forgænger på handelsministerposten.

Hans Kjær: Jeg skal først takke handelsministeren for svaret, specielt naturligvis for de venlige bemærkninger om, at såvel mit tidligere spørgsmål som Industrirådets henvendelser havde gjort nytte og gavn. Jeg må begrænse min tak nogenlunde hertil, for jeg er ikke enig med ministeren i alle vurderinger.

Jeg er naturligvis enig i, at den nugældende lovgivning ikke indeholder en beføjelse til ministeren til at give monopoltilsynet direktiver om lovens administration, men om denne tilstand skal forblive, som den er, er vel det, der er den største uenighed om mellem ministeren og mig.

Det er monopollovgivningens opgave, og derom tror jeg alle er enige, at sikre imod urimelige virkninger af konkurrencebegrænsninger, men jeg finder ikke, at det er monopollovens opgave at danne kunstige bremses for indtjeningsvejen i det, der kaldes for veldrevne og rationelle virksomheder. Vi lever jo ikke i et lukket samfund, og ingen kan garantere, at de virksomheder, som falder ind under monopollovens direkte kontrol, kan blive ved med at bevare den markedsstilling, som de har, og det må vel være rimeligt, at man gør, hvad man kan for at sikre den rationelle og veldrevne virksomhed i Danmark et rimeligt indtjeningsgrundlag.

Det er jo rigtigt, som ministeren siger, at erhvervslivet er repræsenteret i monopoltilsynet og har mulighed for at gøre deres synspunkter gældende. Det afgørende er imidlertid ikke, om de får deres synspunkter gjort gældende, men hvordan flertallet i monopoltilsynet vil reagere heroverfor.

Når ministeren henviser til, at det ikke er så forfærdelig længe siden, vi vedtog den gældende pris- og avancelov, som også jeg stemte for — jeg havde endda den ære og glæde at være ordfører ved den lejlighed — må jeg måske også erindre ministeren om, at under den afsluttende debat om denne lov blev det fastslået, at vel skål den, som der står i loven, til revision i 1972-73, men det blev også fastslået, at den kunne komme til revision på et tidligere tidspunkt. Nu

drejer mit spørgsmål sig for så vidt ikke om pris- og avanceloven, men om monopolloven, men der er jo en nøje sammenhæng, og det kunne måske give ministeren anledning til at overveje, om man ikke skulle tage den op til revision på et tidligere tidspunkt, for det er jo givet, at som omkostningsudviklingen forløber — i dag er der jo udløst en ny dyrtidsportion — bliver forvridningsgrundlaget for en lov, der har sit udgangspunkt tilbage til den 2. september 1970, betydelig mere problematisk, og også derfor kunne der nok være anledning til at tage den op.

Når ministeren nu giver udtryk for tillid til og håb om, at monopoltilsynet i sin praksis vil tage hensyn til det erfaringsgrundlag, man har i dette udmærkede materiale, kan jeg da tilslutte mig dette håb, men jeg har ingen vished. Hvis det havde været gjort hidtil, er ministeren sikkert enig i, at så havde der ikke været stillet noget spørgsmål.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg takker indledningsvis for hr. Hans Kjærs understregning af, at vi er enige i vurderingen af, at ministeren i forhold til den gældende monopollov ikke kan give direktiver. Jeg forstår ikke helt hr. Hans Kjærs skepsis med hensyn til erhvervsrepræsentanternes mulighed for at gøre sig gældende. Jeg tror, at både hr. Hans Kjær og jeg har forstået det materiale, der nu foreligger, sådan, at den overvejende del af erhvervsrepræsentanterne var enige i den tilkendegivelse, der kom fra monopolrådet.

Jeg forstod også på hr. Hans Kjær, at han ikke mente, at det på noget tidspunkt fra den tidligere regering særlig stærkt var antydet, at man burde revidere den nuværende pris- og avancelov i indeværende samling, og på det punkt er jeg enig. Jeg mener ikke, at man så hurtigt efter en ny lovgivning skal foretage en revision. Når jeg siger, jeg er enig, mener jeg i det oprindelige oplæg, ikke i hr. Hans Kjærs betragtninger nu. Jeg lagde godt mærke til, at hr. Hans Kjær mente, at den daværende regering ikke rigtig havde kunnet overse, hvad der ville ske i den tid, der er gået siden, og nu mente, at der var sket så afgørende ændringer i landets situation og i erhvervssituationen, at de nødvendiggjorde en ændring af lovgivningen. Det mener jeg ikke. Jeg mener, vi